

OSMO LEIVO

KOIRALLE

KOTI

KOIRALLE

KOTI

Marraskuussa, syntymäpäivänäni, minun ja
vaimoni elämä muuttui. Kotiimme muutti
pieni kaksivuotias tyttökoira. Sen nimi on Luci,
lempinimeltään pötkylä.

Se on koskettanut elämäämme syvästi.

KOIRALLE KOTI

© 2020 Leivo, Osmo

Teksti ja taitto Osmo Leivo

Kuvat Marianne Leivo

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-802-238-1

Luci toi iloa kotiimme

Meidän mielestämme nimi Luci on aika onnistunut, emmekä aikoneet vaihtaa nimeä. Pieni koira tarvitsee vaikuttavan nimen, joka pönkittää sen itsetuntoa. Ei mitään Suloa tai Sirua vaan Luci, Lucia – valon tuoja. Pyhän Lucian päivää vietetään 13. joulukuuta, joka on talvipäivänseisaus juliaanisessa kalenterissa. Valoa ja iloa pikkukoira varmaan toikin koiran entisen omistajan yksinäiseen elämään, ja nyt meille eläkeläisille.

Me ujostelimme aluksi uutta perheenjäsentämme. Tunsimme epävarmuutta ja suurta vastuuta. Meillähän ei ole koskaan ennen ollut koiraa. Nyt olimme pienen eläimen huoltajia. Se oli täysin riippuvainen meistä, ilman meitä se kuolisi nälkään ja janoon.

Ensivisiitillä Luci ei kauan ujostellut meitä, se syöksyi syliimme, hyppäsi takaisin lattialle ja nuuski talon joka nurkan, kunnes se tuli taas kimppuamme ja osoitti hyväksyvänsä meidät, varsinkin minut koska se alkoi kyhnyttää itseään housunlahkeeseeni. Nostin sen ylös kasvojeni tasalle ja tutkin sen veikeää naamaa. Se katseli minua tarkkaavaisesti suurilla ruskeilla silmillään ja nuolaisi sitten nenääni.

Uuteen kotiin.

Luci ei vielä ymmärtänyt, että se jäisi pysyvästi meidän kotiimme.

Me asumme omakotitalossa pientaloalueella Helsingin laitamilla. Nuorimmankin lapsemme lähdettyä kotoamme elämään omaa elämäänsä, meistä tuntui aluksi yksinäiseltä – kuin jotain elämästämme puuttuisi. Mutta mieleemme ei juolahtanutkaan, että olisimme ottaneet kotiimme koiran. Ensisijaisesti siksi, ettei meillä ole koskaan ollut koiraa, ei edes silloin kun nuorin poikamme oli lapsi.

Meidän ja uuden perheenjäsenemme yhteinen alku ei ollut aivan helppoa. Uudessa kodissaan Luci oli aluksi arka ja pelokas. Se varmaan pelkäsi, että se kohta viedään taas jonnekin muualle – kuten sille oli usein tapahtunut. Se pelkäsi vieraita ihmisiä ja vieraita paikkoja. Se ei voinut kertoa omista tunteistaan meille, mutta sen käytöksestä huomasimme ettei kaikki ollut hyvin.

Eroahdistus entisestä omistajasta oli selvästi aistittavissa. Se hiipi talon nurkissa, tärisi, eikä syönyt ja juonut mitään. Luci kärsi aivan selvästi stressistä. Se pissasi ja kakkasi eteisen matolle ja yläkerran eteiseen vaikka olimme levittäneet sanomalehtiä WC:n lattialle. Se ei osannut nukkua oikein missään, kunnes hankimme sille oman kodin – pehmeän ja pyöreän Trixie-pesän, joka on oikeastaan kissalle tarkoitettu, mutta emme kertoneet noloa salaisuutta Lucille.

Missä minä olen?

Joka paikassa karvoja

Luci suostui pikku hiljaa nukkumaan uudessa pesäsään kun laitoimme sen sinne illalla. Myöhemmin, kun sen rohkeus kasvoi, se hyppäsi vaimoni sänkyyn, mutta ei vielä aluksi minun puolelleni, koska minä siirsin sen ärähtäen takaisin omaan pesäänsä – en ollut vielä hyväksynyt uutta perheenjäsentä. Mutta nyt myöhemmin olemme mitä parhaat kaverit. Usein se nukkuu peiton alla jaloissani.

Ensimmäinen yhteinen kuukautemme oli molemminpuolista totuttelemista. Minä ärsyynnyin koiran jätöksiin ja koiran tuomaan sotkuisuuteen. Lucilla oli vielä juuri silloin karvanlähtöaika. Joka paikassa oli pieniä karvatuppoja, ja varsinkin auton istuimet ja tummat vaatteemme olivat vaaleiden karvojen peitossa.

Melko pian hankimme tehokkaamman pölynimurin, jota aloimme käyttää ahkerasti. Silti imurointi ei paljon auttanut koska karvat tarttuivat tekstiileihin. Kodin karvaisuuteen oli vain totuttava.

Muutaman viikon kuluttua emme enää muistaneet millaista meillä oli ollut ennen uutta perheenjäsentä. Meille muodostui pian uusi päivärytmi.

Sinne menivät.

KOIRALLE KOTI kertoo koirasta,
tytöstä ja pojasta. Tyttö ja poika
rakastuivat. He löysivät kodin
hissittömän talon neljännessä
kerroksesta. Heille syntyi pieni vauva.
Tytöllä oli pieni koira.
Poika oli allerginen koiralle.
Koiralle piti löytää uusi koti.

9 789528 022381

ISBN: 9789528022381
WWW.BOD.FI